

**Baka István**

# Szerelmesvers

Hóhullás-arcú Asszonyom  
vetés-didergésem terítsd be!  
Zuhogj, havazd fehér kötésed  
feltépett rettegéseimre!

Szőjél, Te Zivatar-szövöszék,  
oly sűrű leplet, hogy ne lásson,  
ki sorsom ellen megtagadtam  
gyomként tenyészni a világon.

Mert fõnn a hold gonosz vigyor-  
gás,

Dermessz meg, hogy szét ne  
omoljak!

S mint hülyék nyála csorg a  
fénye.

Vagy vadvíz-üresség szemem  
kötözd be, hogyha meg nem

Reszketve bámulom – az Isten  
belehülyült hát közönyébe?

óvhatsz,  
fehér kendõddel, Szerelem!

És jöjjön el a Te országod  
szenteltessék a Te neved...  
Mint kenyeret, törd meg halálom  
s fald föl, hogy egy legyek Veled!